

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

XXVII. Ad gulosos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52716)

Instructio meritoria.

Supplicemus per merita SS. quatuor Ecclesiæ Doctorum pro circumspectione Christiana, & flectentes ad cœlos clamemus: Da mihi Jesu! sedium tuarum assistentem sapientiam, ut mecum sit, & mecum laboret, & sciam, atque audiam, quid acceptum coram te.

III.

Bone! Avertat cœlum! ne audiat detractorem. Hunc aut fugiat, aut opportunè importunè compescat! Nihil enim prodest vobis; vel inde gravabitur super illum, cujus nomen patitur; vel super eum, qui detrahit. Quærat potius, quod proximo laudabile, & meritorium sibi. Qui detractiones audit, semetipsum occidit. Quanta crudelitas!

Instructio meritoria.

Fuga est optima contra detractiones tutrix, & custodia. Nemo cogitur, ut audiat malum. Datur ergò effugium, & à tali occasione rectà viâ aut ad templum, aut ad cubiculum pergamus, & flectentes coram piâ Imagine psalmum: *Deus in Nomine tuo saluum me fac &c.* subdamus. Hic clamor penetrat cœlos, & terret inferos.

EXHORTATIUNCULA XXVII.

Ad Gulosos, & circa cibum, ac potum
immortificatos.

I.

Quod Ecclesiasticus omni prudenti, idem dico & ego filio spirituali: Fili! noli esse
avidus

avidus in epulatione, & non effundas te super omnem escam. Ex hac effusione oritur inepta animæ lætitia, impuritas, hebetudo intellectus, tædium orationis, ac dissolutio morum. Optas, ut tibi sit longior ætas? Pone aviditati metas.

Instructio meritoria.

Certa statuatur mensura in cibo, & potu, quam ne excedamus amplius, SSS. Trinitati ad quamlibet refectionem unum cibum reflexè ex integro offeramus, & locò hujus spiritualem communionem instituamus. Post mensam psal-
mum *Miserere* persolvamus cum singulari mentis compunctione. Citò in gustu deficimus!

II.

Dilectissime! Nunquam cogitavit bonus fieri Christianus, qui non didicit frangere gulam. Nunquam credat, se vivere spiritu, qui suò nimium ducitur, ac regitur gustu. Nunquam gustabit spiritualia, qui totus fertur in sensualia. Oportet Christianum sumere, quò sustentetur; illud verò abominari, quò satiatur, aut impinguatur. Paucis! Heu! foras! foras ex domo Dei cum pinguibus tauris.

Instructio meritoria.

Donum temperantiæ, & abstinentiæ per generosam appetituum expugnationem, & victoriam ut obtineat, in honorem omnium SS. Monachorum, & Eremitarum, qui hīs virtutibus eminuerunt insigniter, recitet ante refectionem quotidie quatuor Pater & Ave, immiscendò quatuor virtutes Cardinales, vid. *Prudentiam,*

justitiam, fortitudinem, & temperantiam. Magna dantur solis petentibus.

III.

O Fili! Non est regnum Dei esca, & potus: sed justitia, pax, & gaudium in Spiritu S. Tam brevis est ciborum voluptas, ut spatium loci vix sit quatuor digitorum, & spatium temporis vix tot momentorum; & tamen adeo absorberemur, ut Dei, & cœli obliviscamur. Statuamus tandem cultrum gutturi nostro, quod & in hac vita gustemus, quam suavis sit Deus, & in altera repleamur torrente voluptatis æternæ.

Instructio meritoria.

De quolibet cibo bolum unicum saltem, vel alterum ex delicatioribus epulis sacrificare Christo pro semper statuamus, nec extra prandii, ac cœnæ tempora aliquid unquam admittamus sine necessitate. Frequens in corde, & ore sit nobis Psalmus: *Quam dilecta tabernacula tua Domine Deus virtutum &c.* cum Rhythmo amoris: *Anima Christi sanctifica me, Corpus Christi &c.* Desipit, quidquid amor Dei, aut cœli non condit.

EXHORTATIUNCULA XXVIII.

Ad Superbos, & elatos.

I.

Charissime! Nondum ex inferis percipimus fastuosorum lamentabiles ululatus: *Quid profuit nobis (vociferantur:) superbia? aut divitiarum jactantia quid contulit nobis?* Transierunt